

Si uentis profligatur. Sed uere hæc Romanæ lyræ,
Virtus repulsa nescia sordida,
Intaminatis fulget honoribus,
Nec sumit aut ponit scares
Arbitrio popularis auræ.

Hæc igit̄ in te de illo fonte respectus Doctrinæ ac Curæ abundant. His tu & nunc magnificaris, & apud posteros om̄i inuidia qua uiui carere nō possunt, sepulta, splendidissima fama illustris futurus es. Sed cum & hi ipsi quasi riui ostendant fontem illum ueræ doctrinæ intelligentiæ, tum etiā omnis uitæ tuæ ratio demonstret Nihil est tamen, unde certius animaduerti posse uidea tur, q̄d quod & perspicuum est, & cuius tu magnopere opinione gaudere soles, studium Philosophiæ totius quidē illius, sed uel maxime tanq̄ finis in hac & ultimi cuiusdā tractatus. ubi acquiescere & in qua desinere omnium sapientū ueterū discendi ardor cupiditasq̄ cōsue uisset. Ea est obseruatio & cognitio cælestiū corporum naturæ, motus, uiriū, Quæ homines nisi intelligere uoluisset Deus, nunq̄ ad talē statum formamq̄ corporis cōposuisse, ut recti ingredientes, ora oculosq̄ sursum in cælum haberent erectos. Nihil enim frustra ille à sensibus nostris compræhendi, quodq̄ non ad rationis iudicium referretur percipi uoluit à nobis, sicut bruta animalia faciunt. Quam quidem rem cū primū ocium tempusq̄ ac uires suppetet, disseremus copiosius, interpretantes Platonis hac ipsa de re eximium librum & planè Cœlophona quendā sapientiæ illius, qui inscriptionē habet επι νομίδος. Nunc autē ut cōstituta positacq̄ huius scien-